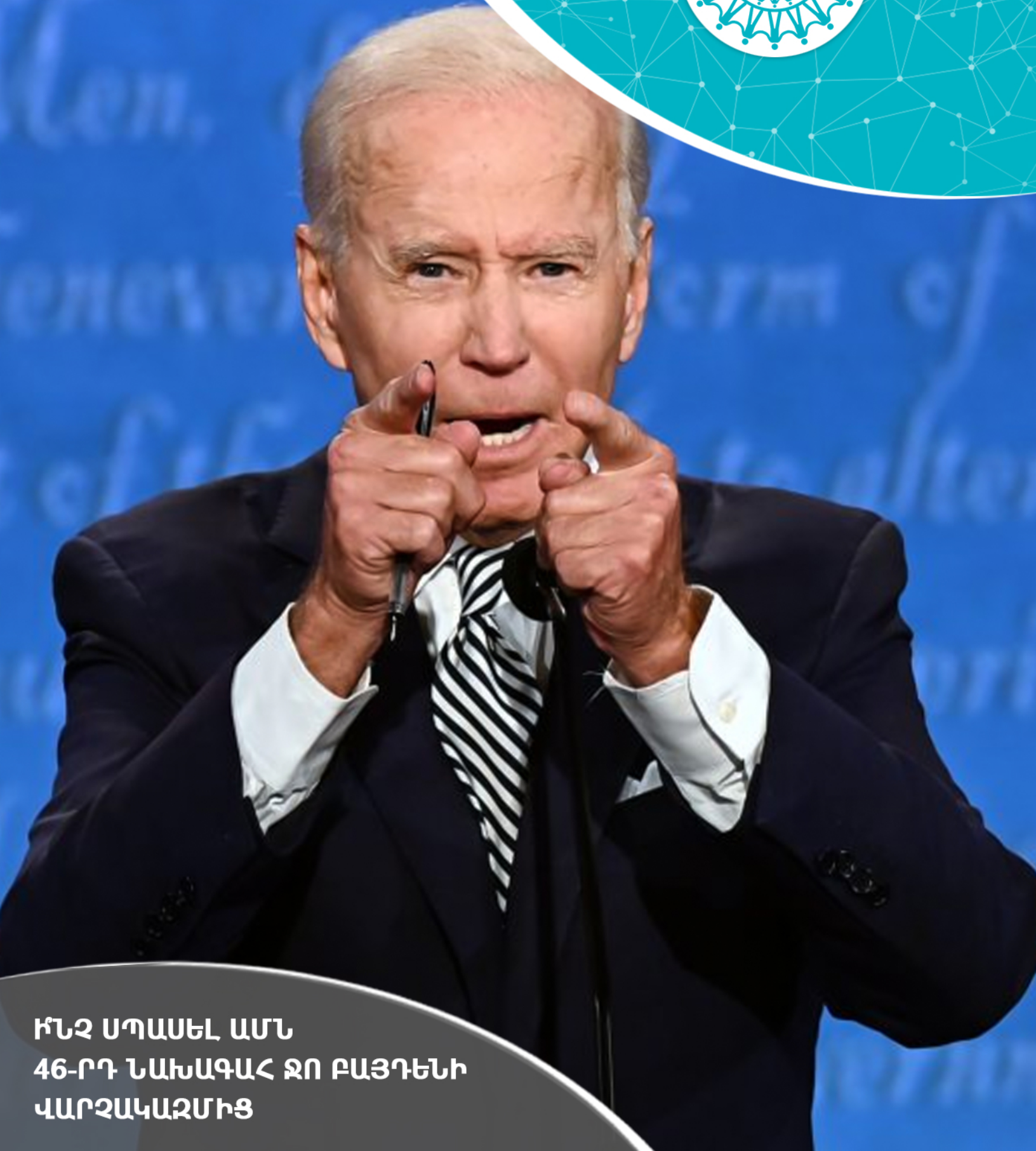

16

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ
2020

ԻՆՉ ՍՊԱՍԵԼ ԱՄՆ
46-ՐԴ ՆԱԽԱԳԱՀ ԶՈՒ ԲԱՅԴԵՆԻ
ՎԱՐՉԱԿԱԶՄԻՑ

Ամերիկյան հեղափոխությունների հայկական կենտրոն

Ի՞նչ սպասել ԱՄՆ նորընտիր նախագահ Ջո Բայդենի վարչակազմից արտաքին քաղաքականության ոլորտում հարցին պատասխանելու համար անհրաժեշտ է ուսումնասիրել վերջինիս դիրքորոշումներն ու հայտարարություններն արտաքին քաղաքական հարցերի վերաբերյալ, որոնք Բայդենն արել է սենատոր (արտաքին հարաբերությունների հանձնաժողովի նախագահ), ԱՄՆ փոխնախագահ և նախագահի թեկնածու եղած ժամանակահատվածում:

Բայդենի մտադրությունների և արտաքին քաղաքական առաջնահերթությունների մասին կարելի է հիմնական դատողություններն անել՝ ուսումնասիրելով նրա կողմից հեղինակած [«Ինչու՞ Ամերիկան պետք է նորից առաջնորդի»](#) փրկելով ԱՄՆ արտաքին քաղաքականությունը Թրամփից հետո» հոդվածը: Հոդվածում Ջո Բայդենը կարևորում է այն, որ ԱՄՆ-ը պետք է ապացուցի, որ կարող է նորից առաջնորդի դիրքերը ստանձնել ոչ միայն իրենց ուժի օրինակով, այլև իրենց օրինակի ուժով: Բայդենը, ի տարբերություն Թրամփի, առաջնահերթություն է տալիս ժողովրդավարական արժեքներին և ծրագրել է իր նախագահության առաջին տարում կազմակերպել «Ժողովրդավարության համաշխարհային գագաթնաժողով», որտեղ կմիավորվեն աշխարհի ժողովրդավարությունները ամրացնելու ժողովրդավարական ինստիտուտները: Բայդենը նպատակ ունի իր արտաքին քաղաքական օրակարգով ԱՄՆ-ին վերադարձնել «սեղանի գլուխը»՝ մի դիրք, որտեղից վերջինս կաշխատի իր դաշնակիցների և գործընկերների հետ՝ համախմբելու միացյալ ջանքերը գլոբալ մարտահրավերների շուրջ: Բայդենի կարծիքով, եթե ԱՄՆ-ը շարունակի Թրամփի՝ պատասխանատվությունից խուսափելու քաղաքականությունը, ապա կա՛մ ինչ-որ մեկը կգբաղեցնի ԱՄՆ-ի դիրքերը, կա՛մ ոչ ոք չի գբաղեցնի, ինչի հետևանքով քաոս կստեղծվի: Երկու սցենարն էլ, ըստ նրա, ձեռնտու չէ Ամերիկային:

Բայդենի արտաքին քաղաքական առաջնահերթությունների մասին դատողություններ նաև կարելի է անել իր վարչակազմի արդեն իսկ հայտնի

նշանակված անդամներից (որոնք դեռևս պետք է հաստատվեն Սենատի կողմից), նրանց թվում հատկապես կարևոր է պետքարտուղար Էնթոնի Բլինկենը: Վերջինս աշխատել է Բիլ [Քլինթոնի վարչակազմում](#), այնուհետև երկար տարիներ եղել է Բայդենի գլխավոր խորհրդականներից մեկը, երբ Բայդենը դեռ սենատոր էր: 2013թ.-ից սկսած Բլինկենը եղել է [Օբամայի](#) վարչակազմում՝ 2013-2015թթ.՝ Ազգային անվտանգության խորհրդականի տեղակալ, իսկ 2015-2017թթ.՝ պետքարտուղարի տեղակալ: Բլինկենը առանցքային դերակատարում է ունեցել Իրանի հետ միջուկային պայմանագրի շուրջ բանակցություններում:

Օբամայի վարչակազմում իր աշխատանքի տարիներին Բլինկենը [կողմ է եղել](#) Սիրիայում առավել մեծ ներգրավվածությանը և հավատացած է, որ դիվանագիտությունը պետք է «լրացնել զսպամբ» և «ուժը կարող է կիրառվել որպես անհրաժեշտ հավելյալ միջոց արդյունավետ դիվանագիտության համար»: Ըստ Բլինկենի՝ «Սիրիայում ԱՄՆ-ը խելամտորեն ձգտեց խուսափել մեկ այլ Իրաքից՝ չափից շատ չգործելով, բայց տեղի ունեցավ հակառակ սխալը՝ շատ քիչ գործելը:» Բլինկենը Եվրոպան դիտարկում է որպես կարևորագույն գործընկեր, իսկ Գերմանիայից զորքերը դուրս հանելու Թրամփի ծրագրերը՝ որպես «հիմար քայլ... որը կթուլացնի ՆԱՏՕ-ն, կօգնի Վլադիմիր Պուտինին և կվնասի Գերմանիային՝ Եվրոպայում ԱՄՆ ամենակարևոր գործընկերոջը:»

Բլինկենը գտնում է, որ ԱՄՆ-ը պետք է աշխատի իր գործընկերների հետ միջազգային պայմանագրերի և կազմակերպությունների շրջանակներում այնպիսի արտաքին քաղաքական կարևոր հարցերի շուրջ, ինչպիսիք են ահաբեկչությունը, կլիմայի փոփոխության հարցի շուրջ համագործակցությունը, համավարակի դեմ պայքարը, միջազգային առևտուրը, Չինաստանը, Իրանի միջուկային պայմանագիրը:

Իրան

Իրանի հետ հարաբերություններում առանցքային հարցերից մեկը Բայդենի վարչակազմի համար լինելու է 2015թ. Օբամա-Բայդեն վարչակազմի օրոք ստորագրված «Գործողությունների համատեղ համապարփակ պլանը»՝ հայտնի որպես Իրանի միջուկային պայմանագիր, որից 2018թ. նախագահ Թրամփը դուրս եկավ: Այս քայլին Բայդենն արձագանքեց՝ նշելով, որ դա լիովին [սխալ քայլ է](#), որի պատճառով ԱՄՆ-ը կմեկուսացվի բոլոր խոշոր դերակատարներից: Ըստ Բայդենի՝ դա կթուլացնի ԱՄՆ-ի նկատմամբ վստահությունն ու ԱՄՆ-ի համաշխարհային առաջնորդությունը՝ թույլ տալով Իրանին ստանալ ավելի շատ համաշխարհային

աջակցություն՝ չանելով ոչինչ վերջինիս վտանգավոր գործողությունները Մերձավոր Արևելքում նվազեցնելու համար:

2019թ. Բայդենը հայտնել էր, որ Թրամփի քայլերի պատճառով խոր ճգնաժամ է առաջացել Տրանսատլանտյան հարաբերություններում՝ Իրանին ավելի մերձեցնելով Չինաստանի և Ռուսաստանի հետ: Արդյունքում, ոչ թե Իրանն է դարձել առավել մեկուսացած, այլ ԱՄՆ-ը: Ըստ Բայդենի՝ ինչպես և կանխատեսվում էր, Իրանը վերսկսել է իր միջուկային ծրագիրը և դարձել առավել ագրեսիվ՝ տարածաշրջանը մոտեցնելով մեկ այլ կործանարար պատերազմի: 2020թ. փետրվարին Բայդենը հայտարարեց, որ Թեհրանը պետք է վերադառնա պայմանագրի խստորեն կատարմանը: Այդ պարագայում Բայդենը նշել էր, որ նախագահ դառնալուց հետո նորից է ցանկանում միանալ պայմանագրին և կաշխատի դաշնակիցների հետ ամրապնդելու և ընդլայնելու այն, եթե Իրանն ընդունի պայմանագրի իր խախտումները:

Այնուամենայնիվ, Բայդենի վարչակազմին այդքան էլ հեշտ չի լինի վերադառնալ պայմանագրին՝ չնայած Եվրոպայի աջակցելու պատրաստակամությանը: Նախ, Կոնգրեսի շատ անդամներ ժամանակին հավանություն չեն տվել Իրանի հետ պայմանագիր կնքելու գաղափարին: Նույնիսկ այն ժամանակ, երբ 2013թ. միջանկյալ պայմանագիր կնքվեց, շատերը կողմ էին Իրանի նկատմամբ նոր պատժամիջոցներ կիրառելուն, որը, իհարկե, կոչնչացներ դեռ չկնքած պայմանագիրը: Բայդենն ունի փորձառու թիմ՝ ծրագրելու հետագա անելիքները, և կարող է դիմել շատերի փորձին, ովքեր ներգրավված են եղել միջուկային պայմանագրի բանակցություններում: Այնուամենայնիվ, դա հեշտ չի լինի: Կոնգրեսում աջակցություն ձեռք բերելը հատկապես դժվար կլինի, երբ դեմոկրատները մեծամասնություն չկազմեն Սենատում: Որպեսզի միջուկային պայմանագիրը ամուր հիմքերի վրա դրվի, անհրաժեշտ են երաշխիքներ, որ եթե Իրանը պայմանագրին հավատարիմ մնա, ապա ԱՄՆ-ը նույնպես դա կանի:

Այստեղ մեկ այլ կարևոր հարց էլ է բաց մնում՝ կապված «P5+1» միջուկային պայմանագրի մյուս անդամների՝ Ռուսաստանի, Չինաստանի, Մեծ Բրիտանիայի, Ֆրանսիայի և Գերմանիայի հարցով: Միջուկային պայմանագրում ներառված են նաև այդ երկրները և ցանկացած բանակցություն Իրանի հետ պետք է ներառի նաև այդ պետություններին: Այնուամենայնիվ, նրանց միջև հարաբերությունները այս չորս տարիների ընթացքում փոփոխվել են: Մեծ Բրիտանիան լքել է ԵՄ-ն, Չինաստանի ազդեցությունն ավելի է մեծացել, իսկ Ռուսաստանն ավելի հաստատողական մոտեցում է ստանձնել: Իրանի հետ էլ կարող են խնդիրներ առաջանալ, եթե ԱՄՆ-ն ավելին չառաջարկի փոխարենը: Իհարկե, Իրանն այս առումով նաև առավելություն ունի, քանի որ հենց ԱՄՆ-ն է միակողմանիորեն դուրս եկել համաձայնագրից, և այս

առումով Իրանն ավելի լավ բանակցային դիրքեր կարող է ունենալ, եթե ընդհանրապես համաձայնի բանակցել: Իրանը, իր հերթին, [պնդում է](#), որ ԱՄՆ-ը նախ և առաջ պետք է վերադառնա միջազգային իրավունքին և միջազգային պարտավորություններին՝ մինչև այլ քայլեր ձեռնարկելը: Իրանը կվերադառնա պայմանագրին այն բանից հետո, երբ ԱՄՆ-ը կանի նույնը: Ավելին, ըստ Իրանի արտգործնախարար Զավադ Զարիֆի՝ Իրանը ոչ մի դեպքում չի վերաբանակցի միջուկային պայմանագրի պայմանները. «Եթե մենք ցանկանայինք դա անել, մենք կանեինք նախագահ Թրամփի հետ»,– նշել է նա:

Ռուսաստան

Ինչ վերաբերում է Ռուսաստանի հետ հարաբերությունների կառուցման [Բայդենի տեսլականին](#), ապա պետք է նշել, որ այստեղ Բայդենի և Օբամայի տեսակետներում զգալի տարբերություն կա: Բայդենի համար Մոսկվայի հետ ներկայիս հակամարտությունը Սառը պատերազմի հետզրույթությունն է, և ինչպես Սառը պատերազմի ժամանակ, այնպես էլ հիմա, ըստ Բայդենի, այն պետք է ավարտվի Միացյալ Նահանգների հաղթանակով: Իհարկե, Բայդենը ամբողջությամբ չի նույնականացնում Ռուսաստանը Խորհրդային Միության հետ: Որպես ԱՄՆ սենատոր, Սենատի արտաքին հարաբերությունների հանձնաժողովի երկարամյա նախագահ և ԱՄՆ-ի երկու ժամկետով ընտրված փոխնախագահ՝ նա գրեթե կես դար ներգրավված է եղել համաշխարհային գործերընթացներում: Բայդենը Մոսկվայի քաղաքականության նպատակը համարում է Արևմտյան երկրներին ներսից թուլացնելը՝ այնպիսի ինստիտուտների քայքայման միջոցով, ինչպիսիք են ՆԱՏՕ-ն և ԵՄ-ն:

[Ըստ Բայդենի](#)՝ Կրեմլը վախենում է ուժեղ ՆԱՏՕ-ից, իսկ ռուսական ագրեսիային հակազդելու համար նա կարծում է, որ անհրաժեշտ է ամուր պահել դաշինքի ռազմական կարողությունները՝ միաժամանակ ընդլայնելով նրա հնարավորությունները՝ հակազդելու ոչ ավանդական սպառնալիքներին, ինչպիսիք են կոռուպցիան զենք դարձնելու պրակտիկան (weaponization of corruption), ապատեղեկատվությունը և կիբեռհանցագործությունները: Բայդենի համոզմամբ՝ ԱՄՆ-ը պետք է կիրառի խիստ միջոցներ Ռուսաստանի նկատմամբ միջազգային նորմեր խախտելու համար և աջակցի Ռուսաստանի քաղաքացիական հասարակությանը, որը շարունակաբար պայքարում է նախագահ Վլադիմիր Պուտինի «կլեպտոկրատական ավտորիտար համակարգի» դեմ: ԱՄՆ-Ռուսաստան հարաբերությունների մեկ այլ կարևոր ոլորտ է սպառազինությունների վերահսկման հարցը: «[Ինչու՞ Ամերիկան պետք է նորից առաջնորդի](#)» իր հոդվածում Բայդենը նշել

է, որ կերկարաձգի «New START» պայմանագիրը՝ ԱՄՆ-ի և Ռուսաստանի միջև ռազմավարական կայունության խարխալը, որն ինքը օգտագործելու է որպես սպառազինության վերահսկման պայմանավորվածությունների հիմք: «New START»-ը Ռուսաստանի հետ ԱՄՆ-ի վերջին միջուկային զենքի պայմանագիրն է, որի երկարաձգմանը զուգահեռ՝ Բայդենը մտադիր է բանակցություններ սկսել նոր պայմանագրի շուրջ: «New START»-ը, որը սահմանափակում է երկու երկրների ռազմավարական միջուկային զինանոցները, սպառվում է փետրվարին, բայց կարող է երկարաձգվել մինչև 5 տարի ժամկետով երկու երկրների համաձայնության պարագայում: Թեև Թրամփի վարչակազմը մերժել է պայմանագիրը երկարաձգելու Մոսկվայի առաջարկը՝ առանց լրացուցիչ պայմանների, և համաձայնության չի եկել երկարացման շուրջ, Բայդենը պնդում է, որ պայմանագիրը շահավետ է ԱՄՆ-ի անվտանգության համար և պետք է երկարաձգվի, մինչև նոր պայմանագիր ձեռք բերվի: Հաշվի առնելով Բայդենի դիրքորոշումը Պուտինի և Ռուսաստանի գործողությունների նկատմամբ՝ ամենայն հավանականությամբ, Վաշինգտոն-Մոսկվա հարաբերությունները կշարունակեն մնալ լարված, և սպառազինությունների վերահսկումը կարող է ԱՄՆ-ի և Կրեմլի միջև դառնալ արդյունավետ բանակցությունների հարթակներից մեկը:

Թուրքիա

Թուրքիայի հետ հարաբերությունները Բայդենի, ինչպես ԱՄՆ մյուս նախագահների համար կարող է գլխացավանք դառնալ, հաշվի առնելով հարաբերություններում առկա այնպիսի խնդիրներ, ինչպիսիք են Անկարայի կողմից թուրք-իրաքյան սահմանով ամերիկյան զորքերի անցնելը թույլ չտալը 2003թ., Օբամայի վարչակազմի օրոք երկկողմ սուր անհամաձայնությունները Սիրիայի հարցում, Թուրքիայի կողմից ռուսական օդային պաշտպանության համակարգեր ձեռք բերելը՝ չնայած ՆԱՏՕ-ին անդամակցությանը և բազմաթիվ այլ հարցեր:

Որպես փոխնախագահ՝ Բայդենը 4 պաշտոնական այց է կատարել Թուրքիա 2011-2016թթ. ընթացքում: Էրդողանի հետ հարաբերություններում հատկապես խնդրահարույց հարցերից, որոնց առնչվել է Բայդենը, եղել են Հյուսիսային Սիրիան, պայքարն Իսլամական պետության (ԻՊ) դեմ և ԱՄՆ-ի ռազմական ու լոգիստիկ աջակցությունը քուրդ զինյալներին: Սակայն, Թրամփի օրոք Էրդողանը ստացավ կանաչ լույս Հյուսիսային Սիրիա ներխուժելու համար 2019թ. հոկտեմբերին: Թուրքական զորքերը տեղաբաշխվեցին այնտեղ՝ սահմանակցելով քրդական ուժերին, որոնց Անկարան դիտարկում է որպես ահաբեկչական ուժեր, իսկ Վաշինգտոնը՝ դաշնակիցներ: Էրդողանը հաճախ մեղադրում էր Օբամայի

վարչակազմին մի ահաբեկչական կազմակերպությանը աջակցելու մեջ՝ մեկ այլ ահաբեկչական կազմակերպությանը պարտության մատնելու համար՝ հայտնելով, որ ԱՄՆ վարչակազմը զենքով է ապահովում քուրդ զինյալներին ԻՊ-ի հետ կռվելու նպատակով: Բայդենի նախագահության ընթացքում Էրդողանը անհանգստանալու առիթ կունենա Վաշինգտոնի և Սիրիայի քրդերի միջև առավել սերտ կապերի առնչությամբ: Բայդենի քաղաքական կարիերան նշմարում է աջակցություն այն խմբերին և երկրներին, որոնց Թուրքիան ավանդաբար վերաբերվում է թշնամանքով: Հոկտեմբերին Բայդենի նախընտրական շտաբը հրապարակեց «Ջո Բայդենի տեսլականը Ամերիկայի հույների և ԱՄՆ-Հունաստան հարաբերությունների մասին» պաշտոնական հայտարարությունը, որտեղ արվել են հետևյալ դիտարկումները. «Բայդենը երկար ժամանակ հակառակվել է Թուրքիայի կողմից Հյուսիսային Կիպրոսի օկուպացմանը և աջակցել համընդգրկուն կարգավորմանը՝ միավորելու կղզին որպես երկգոտի, երկու համայնքներով դաշնություն քաղաքական հավասարությամբ... Ջո Բայդենը կաշխատի ԱՄՆ-ին մոտ կանգնած դաշնակից Հունաստանի հետ՝ Միջերկրականում կայունության խթանման համար: Ի տարբերություն նախագահ Թրամփի՝ Ջո Բայդենը ուշադրության կենտրոնում կպահի Թուրքիայի պահվածքը, որը խախտում է միջազգային իրավունքը կամ հակասում է որպես ՆԱՏՕ-ի դաշնակցի իր հանձնառություններին»:

Վաշինգտոն-Անկարա առանցքում կա մեկ այլ ավանդական խնդրահարույց հարց՝ [Հայոց ցեղասպանության ճանաչումը](#): 2020թ. ապրիլին Բայդենը խոստացավ ընտրվելու դեպքում պաշտոնապես ճանաչել Հայոց ցեղասպանությունը՝ մի քայլ, որը նախորդ նախագահները տարիներով խուսափել են անել: 2020թ. ապրիլի 24-ի իր հայտարարության մեջ Բայդենը նշել էր. «Ընտրվելու դեպքում ես խոստանում եմ աջակցել Հայոց ցեղասպանությունը ճանաչող բանաձևի ընդունմանը, և համընդհանուր մարդու իրավունքները առաջնահերթություն կդառնան իմ վարչակազմի համար»: Ցեղասպանության հարցը գուցե դառնա Բայդենի օրոք ԱՄՆ-Թուրքիա հարաբերությունների առաջին ցնցման փորձը, քանի որ 2021թ. ապրիլին հայկական սփյուռքը կհիշեցնի նրան իր խոստման մասին:

[Բայդենի քննադատական մոտեցումը](#) Էրդողանի նկատմամբ ակնհայտ է, և պաշտոնը ստաժնելիս նա նաև կառերեսվի Կոնգրեսի կողմից ճնշմանը Թուրքիայի նկատմամբ պատժամիցոցներ կիրառելու խնդրին՝ վերջինիս կողմից S400 հրթիռային համակարգերը ձեռք բերելու և փորձարկելու համար: Այսպիսով, մինչ Բայդենը քայլեր կձեռնարկի Թուրքիային ՆԱՏՕ-ից և ԱՄՆ-ից չհեռացնելու հարցում, Թուրքիան պետք է ակնկալի Արևելյան Միջերկրականի իր օրակարգի նկատմամբ Վաշինգտոնի մարտահրավերին:

Հարավային Կովկաս

ԱՄՆ-ի քաղաքականությունը Հարավային Կովկասի նկատմամբ Բայդենի վարչակազմի օրոք [լուրջ փոփոխությունների չի ենթարկվի](#): Ստատուս քվոյի պահպանումը կլինի այս տարածաշրջանի նկատմամբ ամերիկյան քաղաքականության ամենահավանական ընթացքը: Չնայած Ղարաբաղյան պատերազմը որոշ ուշադրություն սևեռեց Հարավային Կովկասի վրա, այնուամենայնիվ սա այն տարածաշրջանն է, որտեղ ԱՄՆ-ն արտաքին քաղաքական առումով լուրջ ներգրավվածություն չունի: ԱՄՆ-ի վարչակազմերի համար Հարավային Կովկասում անկյունաքար է հանդիսանում Վրաստանը, որով Թբիլիսին դարձել է ԱՄՆ-ի կարևոր դիվանագիտական և անվտանգային գործընկեր տարածաշրջանում: Այնուամենայնիվ, ամերիկյան կողմում չի նկատվում ձգտում մոտակա ժամանակները Վրաստանի՝ ՆԱՏՕ-ին անդամակցության շուրջ վերջնական որոշում կայացնելու հարցում: ԵՄ-ին Վրաստանի անդամակցությունը նույնպես այնքան էլ հավանական չէ այս փուլում:

Ինչ վերաբերում է Հայաստանի և Ադրբեջանի նկատմամբ Բայդենի քաղաքականությանը՝ այն կբնորոշվի հիմնականում Լեռնային Ղարաբաղի հակամարտության կարգավորման շրջանակներում: Սեպտեմբերի 27-ին Ադրբեջանի կողմից սանձազերծված պատերազմի ընթացքում Բայդենի նախընտրական շտաբը հանդես է եկել հայտարարություններով: Իր առաջին [հայտարարության մեջ](#) Բայդենը նշել էր, որ Թրամփի վարչակազմը պետք է ներգրավվի խնդրի խաղաղ կարգավորման դիվանագիտական ջանքերին ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի համանախագահերի հետ, ինչպես նաև շեշտել, որ երրորդ երկրները պետք է զերծ մնան ներգրավվելուց, որպեսզի այն չվերաճի առավել մեծ տարածաշրջանային հակամարտության: Իր հաջորդ հայտարարության մեջ Զո Բայդենը [կոչ է արել](#) ԱՄՆ-ին «դադարեցնել ադրբեջանական զորքերի առաջխաղացումը Լեռնային Ղարաբաղում, կիրառել 907-րդ բանաձևը՝ Բաքվին օգնության տրամադրման արգելքը և դադարեցնել ռազմամթերքի հոսքը Ադրբեջան»։ Չնայած այն ակնկալիքներին, որ Բայդենի օրոք Հայաստանի նկատմամբ ԱՄՆ քաղաքականությունը ավելի բարենպաստ կլինի, այնքան էլ չի համապատասխանում իրականությանը: Փոփոխությունը կարող է լինել վերաբերմունքային, սակայն, ընդհանուր առմամբ, շարունակելու է Հայաստանը դիտարկել բարձր առաջնահերթություն ունեցող պետություն, իսկ Վրաստանն ու Ադրբեջանը՝ որպես ռազմավարական դաշնակից:

Ելնելով վերոգրյալից՝ կարելի է հանգել մի քանի կարևոր եզրահանգումների.

Նախ, Բայդենի արտաքին քաղաքականությունը լինելու է առավել նախաձեռնողական, ագրեսիվ և ակտիվ: Առաջնահերթություն է տրվելու մարդու իրավունքների պաշտպանությանը աշխարհի տարբեր պետություններում, ինչը ԱՄՆ-ը կարող է օգտագործել որպես լծակ՝ ցանկացած պետության հետ փոխհարաբերություններ կառուցելիս: Բայդենի արտաքին քաղաքականությունը լինելու է նրա վարչակազմի համար ամենակարևոր առաջնահերթություններից մեկը՝ նպատակ ունենալով վերականգնել ԱՄՆ ազդեցությունը միջազգային օրակարգում: Արտաքին քաղաքականության իմպլեմենտացիան իրականացվելու է՝ հաշվի առնելով այնպիսի կարևոր սկզբունքներ, ինչպիսիք են ԱՄՆ գլոբալ առաջնորդությունը և միակ գլոբալ գերտերության կարգավիճակի պահպանումը (համաշխարհային առաջնորդության դերակատարման վերականգնումը): Այս առումով Բայդենի PR թիմի կողմից կրկին կսկսվի առավել ակտիվ օգտագործվել և շրջանառվել «The leader of the free world» («Ազատ աշխարհի առաջնորդ») եզրույթը, ինչը Թրամփի քաղաքականության նկարագրությանը չէր համապատասխանում, հետևաբար չէր կիրառվում վերջին 4 տարիների ընթացքում:

ԱՄՆ-ը Բայդենի օրոք Իրանի և Ռուսաստանի նկատմամբ մեծ հավանականությամբ շարունակելու է զսպման քաղաքականությունը, որքան էլ որ փորձեր կատարվեն երկու պետությունների հետ էլ կառուցել նոր բովանդակության հարաբերություններ: Ցանկացած պարագայում Վաշինգտոնը Ռուսաստանին դիտարկելու է որպես իր հիմնական մրցակիցներից, իսկ Իրանին՝ հիմնական ախոյաններից մեկը: Թուրքիայի նկատմամբ թեև հնարավոր է առավել կոշտ հռետորաբանության կիրառում, սակայն մակերեսային սանկցիաներից զատ լուրջ ճնշումներ հազիվ թե կիրառվեն: Հարավային Կովկասի տարածաշրջանի նկատմամբ պահպանվելու են հիմնական քաղաքական առաջնահերթությունները: Ինչ վերաբերում է Լեռնային Ղարաբաղի խնդրին, ապա ԱՄՆ քաղաքականության փոփոխություն դժվար թե տեղի ունենա, գուցե դիրքորոշման վերաբերյալ լինեն որոշ հստակեցումներ և շտկումներ՝ հաշվի առնելով նոր իրողությունները, այդ թվում՝ Ռուսաստանի խաղաղապահ առաքելության ներկայությունը Արցախի տարածքում, ինչպես նաև Թուրքիայի ագրեսիվ կեցվածքը և ուղղակի ներգրավվածությունը պատերազմական գործողություններում: Սակայն ԱՄՆ-ի ազդեցությունը Հարավային Կովկասում այնքան էլ մեծ չէ, որպեսզի ակտիվ քաղաքականության կիրառմամբ ԱՄՆ-ը կարողանա լուրջ փոփոխություններ իրականացնել «գետնի վրա» ձևավորված իրավիճակում:

«ԼՈՒՅՍ հիմնադրամ» գրառմամբ հրապարակված նյութը պաշտպանված է ՀՀ օրենսդրությամբ և միջազգային համաձայնագրերով: Հրապարակված նյութի բոլոր իրավունքների բացառիկ իրավատերը **«ԼՈՒՅՍ»** հիմնադրամն է:

Նյութի ամբողջական կամ դրանից քաղվածքների վերարտադրումը թույլատրվում է իրականացնել միայն **«ԼՈՒՅՍ հիմնադրամ»** գրառման և համապատասխան **ակտիվ հղման** տեղադրման պայմանով՝ պահպանելով «ԼՈՒՅՍ» հիմնադրամին պատկանող նյութերի օգտագործման կարգը: